neid taggasi tua. Ja temma sai neid kätte, kui nemmad merre äres leris ollid. Kui Israeli-rahwas Waraot omma söa-wäega näggi tullewad, kartsid nemmad ülle wägga ja nurrisesid Mosesega, et ta neid kiusatuse sisse saatnud. Agga Moses ütles: ärge kartke, seiske rahulul, ja ootke ärrapeästmist; kül Jehowa wöttab teite eest söddida! Sündis ka nenda. Wessi mönas kangeste, ja Israeli lapsed läksid kesk merest läbbi kuiwa pöhja möda. Agga kui Warao seddasamma teed omma söawäega merest läbbi olli minnemas, tulli wee töuso aeg, wessi töusis kähko, ja Warao uppus köige omma wäehulgaga ärra.

Sest kula wanna wannemilt
Ja igga pölwe rahwast:
Kas Jummal ei te üllewelt
Mis öige, nuhtle wahwast
Köik kurje, kes tend salgawad,
Ta armo-seädust pölgawad.

(Järg jääb tullewaks aastaks.)

Jummalat peame ülle köige innimeste kartma.

Üks würst küsis keisre Wridriko käest: „Kes kül temma köigeparremad sõbrad peaksid ollema?"

„Need, kes Jummalat ennam kartwad kui mind", wastas keiser.

Wahwus.

Rootsi kunningas Kustaw Adolw, kes omma söa-wäega Saksa-maal lutteruse usso-rahwa eest wahwaste söddis, kui köik ma-ilm nende usko tulle ja mögaga tahtis kautada, on se läbbi iggaweste kuulsaks ja mällestawaks jänud.

„Waenlasi on wägga paljo, ja meid on wägga pisut!" nenda ütles üks temma peälikutest, kui ta näggi waenlast liggi tullewad. „Sedda parrem," wastas wahwa kunningas, „egga meie siis naljalkki omma kulidega neist möda ei lasse!"